

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas gumond-sorért vagy annak tőrtogatásért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A közigazgatási reformok.

Mint a „Nemzet” értesül, a közigazgatási reformmunkásság terén az első javaslat, mely törvényhozási tárgyalásra előkészített, a megyék szervezéséről szóló törvényjavaslat lesz, mely még a jelen állásnak folyamán, oly időben terjesztetik elő, hogy alapos és tüzetes megvitatás után is törvényerőre emelkedhessék.

A törvényjavaslat abból az alapeszméből indul ki, hogy a megyék, melyeknek hivatasköre az adminisztráció államosítása következtében jövőre ez irányban szűkebbre szorult, annál inkább megfeleljenek az önkormányzati uton érvényesítendő ama többi hivatásainak, melyek rájuk kulturális, közgazdasági és közegészségügyi tekintetből hárulnak. Ezt figyelembe véve, a megyék intellektuális ereje az, a melyre kiváló súly fektetendő s a melyet a megyei önkormányzatnak fentartandó ügyek sikeres intézése céljából a megyei képviselőtestület, illetőleg megyei bizottságokban lehetőleg tömöríteni szükséges.

E feltételek természetesen kihatással lesz ennélfogva ama többi javaslatokra, melyek a városok és községek szervezésére nézve vannak előkészítés alatt.

Mint hogy a városok és községek intellektuális ereje nagyjából ugyanazon elemekben fekszik, melyek egyuttal a megyében is a vezetésre és az önkormányzati ügyek intézésére hivatva, épen azért a valódi és az egészséges önkormányzat sikere attól függ, hogy az értelmi erő, mely nélkül valódi önkormányzat nem képzelhető, ugy a megyék, mint a városok képviselői, illetőleg bizottságaiban kellő arányban megtalálható legyen.

Ez okból, viszonyaink ismeretéből folyólag, egyáltalán nem volna tanácsos különösen a városok szervezeténél azt az irányt követni, mely a városoknak a megyei élet körétől való elkülönítésére vezetne, és így a

városoknak külön törvényhatóságokká alakítása és az azokban feltalálható intelligens elemnek a megyei lététől elvonása által lényegesen súlyosítani az a színvonalat, melyet a hivatása magaslatán álló megyei önkormányzati testületnek muthatatlanul birnia kell, ha csak már a szervezőkor is oly testületeket alkotni nem kívánunk, melyek a rájuk ruházandó és sok tekintetből ez eddigénél nagyobb hatáskörrel bíró hivatásnak megfelelni nem képesek.

Ezt szem előtt kell tartanunk még az esetre is, ha eltekinténénk, a mi pedig helytelen volna, ama nagyobb költségektől, a mikkel számosabb, önálló törvényhatósági joggal felruházandó város adminisztrációjának külön-külön központi ellenőrzése multhatatlanul jáni fogna.

Nézetünk szerint a városok és községek új szervezete, a községi önkormányzat lehető széles alapokon való kiterjesztésével, oly megoldást fog létesíteni, hogy ez önkormányzat keretén belül a városok és községek saját kulturális, közgazdasági és szorosan vett belső fejlődésük minél sikeresebb előmozdítására minden előfeltétellel rendeztetni fognak ése z előfeltételek között nem kell keresniök sem a külön törvényhozási jogosultságot, sem a szabad királyi városi privilegiumot; egyuttal pedig ugyanazon intelligens elem, mely hivatva lesz életet önteni a tágabb hatáskörrel bíró községi szervezetben, egyuttal betöltené helyét a megyei bizottságokban is. Az önkormányzat akár a megyékben, akár a városokban a törvény holt betűje marad, ha nem lesznek hivatottak, kik azzal élni tudnak és akarnak.

A vörös kereszt egyesület kézdí vásárhelyi fiókjának közgyűlése.

Kézdi-Vásárhely, 1891. jan. 11.

Kézdi-Vásárhely város élete hasonló volna egy kiapadó tűzhoz, ha benne a közgyűlés munkásság élénk szelleme olykor-olykor fel nem ébresztené, a haza és nemzet érdekében tette nem szótlaná a szunyadókat.

Evek óta tapasztaljuk, hogy napról napra fogyunk. Igen kevesen vannak, kik a szenvedő emberiség fájdalom facsarta könyvét letörölni, nyomorát minden dicsőség vagy elismerés nélkül enyhíteni törekednek.

Jól esik lelkünknek, ha Székelyföldünk magára hagyott helyén fellángolni látjuk a felebaráti szeretet vastatűzét, s mint jobb jövőnk reménycsillagát, hazaifui lelkesültséggel és örömmel kísérelhetjük. Ily ünnepnek nevezhetem méltán a Kézdi-Vásárhelyt mai napon lefolyt humanitárius közgyűlést, melyeknek lefolyásáról legyen szabad becses lapja olvasó közönségét értesítenem.

Az országos vörös kereszt egyesület kézdí vásárhelyi fiókja ma tartotta a városház dísztermében évi rendes közgyűlést.

A 360 taggal rendelkező fiókegyelet impozáns

szép közgyűlést báró Szentkereszty Stephanie, közügyeink lelkes vezére, a székelység érdekeinek nemcsak önértékes védője, hanem szeretve tisztelt büszkesége, példányképe nyitotta meg egy észme gazdag, a körülményeket hiven ecsetelő és buzdító beszéddel, melyet a gyűlés lelkesült éljenzéssel fogadott és jegyzőkönyvre vétetni határozott. (Alább közöljük. Szerk.)

Ezután Vajna Károly jegyző terjesztette elő a fiók évi munkásságáról szóló jelentését. A kimerítő jelentést örömmel vette tudomásul a gyűlés s megéljenezte a jegyzőt, ki számtalan elfoglaltsága mellett e szent ügyért is annyi önzetlen munkát teljesít, s egyike azon tiszta érzelmű jó polgártársainak, kik felfogva a kor intő szavát, hatnak, alkotnak, gyarapítanak, tudván, hogy ily munkásság mellett a haza fényre derül. Nehogy szerénységet sértsem, csak röviden annyit szólok: Sok ily egyént adjon Isten szeretett hazánkunk!

Benkő Lajos m. kir. postamester, fiókegyeleti pénztáros részletes és pontos jelentése arról győzt meg mindnyájunkat, hogy ő egyike azon közgyűlési munkásoknak, kiket a szeretettel párosult elismerés méltán megillet. Éljen soká!

A számvizsgáló bizottság jelentését Baló László tanár, a közgyűlési munkások neszora, terjesztette elő tőle megszokott kitűnő precizitással.

Lelkesült örömmel vette tudomásul a közgyűlés, hogy Vertán Katinka és dr. Balogh Vendel ügyvéd ur e nyomasztó anyagi körülmények között 36 új rendes és 3 rendkívüli tagot gyűjtöttek az egyesület részére. Az ügybuzgóság, áldozatkészség nemes szívre és magas műveltségre vall. Nem szükséges többlet mondandom közgyűlési életünk két új munkásáról; csak azt kívánom, hogy ez ismertető jelük örökké dicsőfényben ragyogjon s ne tekintsenek a renyhék balvéleményére, az önzéstelenek közönyére: legyenek ők ezután is olyanok, mint a minőknek ez eljárásukból ítélhetjük, s ezért mindig a jók elismerése és hálája fogja kísérni.

A fiókegyeleti választmány egy harmada kisorsoltatván, új tagok lettek: Kovács István lelkész, M. Székely János, K. Osizsár József, id. Tóth István, özv. Pap Andrásné és Vajna Károly.

A vörös kereszt egyesület alapító elnöke gróf Károlyi Gyula ő méltósága elhunyt felett a közgyűlés legbensőbb részvételének adott kifejezést.

Örömmel vette tudomásul a fiókegyelet, hogy ugy a város maga, mint a helybeli nőegylet és pénzintézetek jelentékeny adománnyal növelik a fiókegyelet évi bevételét.

Vajna Károly jegyző lemondása sajnálattal vétetett tudomásul s a fiókegyelet megalakulása óta teljesített tisztéért, munkásságáért jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott neki; egyszersmind a közgyűlés öt tiszteletbeli, helyette dr. Balogh Vendel köz- és váltóügyvédet rendes jegyzőnek választotta.

Végül elnök Barónának a gyűlés legbensőbb köszönetét fejezve ki önfeláldozó munkásságáért, kérte, hogy ugy székely fajunk megmentése, mint kis városunk érdekében kövessen el mindent, hogy az annyi szeretettel ápolat humanitárius intézetek városunkban továbbra is virágozzanak. xxx.

Elnöki megnyitó.

Tisztelt Közgyűlés!

Mindenekelőtt a legmélyebb sajnálattal kell megemlékeznem Nagyméltóságú Gróf Károlyi

Gyula elnök ur haláláról, kit egyetünk legnagyobb jótévői közé sorolunk s kit a kéllehetlen halál elragadott az országos vörös kereszt egyet böles kormányzatától és egyszersmind sirba szállott vele az ősi diszes gróf Károlyi-család egyik közbecsülésben álló és tiszteletr méltó tagja. Nyerje el önzéstelen, nemes tetteinek jutalmát egy tökéletesebb hazában!

Az élet kereké azonban meg nem áll; halnak, születnek folytonosan forgása alatt. Öröm, bánat, boldogság, szerencsétlenség váltják fel egymást. Munka, küzdés, versenyezés, előrehaladás, a szív és lélek nemes és nemtelen érzéseit váltakozva szemléljük ama nagy világban, melynek mi egy porszemét képezzük. A kézdivásárhelyi vörös kereszt fiókegylet is egyik tényezője a nagyvilági működésnek; ez is küzd, munkálkodik, törekszik magát fontartani, ha sajnósan minden igyekezete dacára nem is vivhatta ki előrehaladását teljes mértékben. S mi áll ennek erős oszlopként útjában? Részint a közöny, részint a tájékozatlanság s részint a hálátlanság. Mindenesetre három olyan ellensége bármely nemes ügy felvirágzásának, melyekkel szemben igazi erős akarattal és rendíthetetlen kitartással kell felfegyverkezve lennünk, hogy azok sirját ne ássák!

Jól lehet többször igyekeztem megmagyarázni a vörös kereszt kézdivásárhelyi fiókegylete jótékonyosságát, buzdítva pártolásra mindenkit, de — fájdalom — szavaim nem vívták ki a kívánt eredményt. Adja Isten, hogy ezen ismételt kísérletemet siker koronázza, mely győzelem véghetetlen megnyugvást és örömet okozna nekem.

Az országos vörös kereszt egyet nagyhorderejű és egyszersmind nagyfontosságu humán céljának fejtegetését mellőzöm; hiszen arról szóltak a nyilvánosság terén számtalanok, és körül lett írva minden oldalról. Én tehát csak fiókegyletünkről akarok szólni, mely városunk iránt kétszeres és pedig teljesen önzetlen, nemes feladatot gyakorol.

Mindenekelőtt azért létesült a vörös kereszt kézdivásárhelyi fiókja, hogy az országos vörös kereszt egyet és Rudolf-kórház közt oly kötelmet hozzon létre, miáltal előbbi az utóbbit az évi segélyezés jótéteményében részesíthesse. A Rudolf-kórház fölállítása vajmi sokáig elérhetetlen vágyainkat képezhetette volna, ha legnagyobb jótévője: az országos vörös kereszt egyet minden irányu hathatós támogatásában nem részesíti, miután csak 920 ft 95 kr tökéje volt megnyitásokor. A vörös kereszt egyet igazgatósága iránt, mint jeleztem, a legmélyebb hálára vagyunk kötelezve, megadta kórházunknak megnyitása után azonnal 1200 ft évi segélyt, továbbá fenntartására a kézdivásárhelyi fiókegylet összes tagsági díjainak kétharmadát s végre egyik ápolónője fizetésében részesíté. Midőn a vörös-kereszt-egylet két ápolónőjét kórházunk rendelkezésére bocsátotta, megint a legnagyobb jótéteményt gyakorolta, miután lehetetlen lett volna ezek nélkül azt szakszerűen vezetni, mi nem rendelkezvén erre képzett nőekkel. És viszonszolgálatot kíván az országos vörös-kereszt-egylet ezen példátlan jótéteményeivel szemben vörös-kereszt-egyletünktől? A szó szoros értelmében semmit, miután az az évi 1 forint tagsági díjakat, melyek a fiók-egylet aegise alatt befolyának, a „Rudolf“-kórház fenntartására adományozta egyszersmindenkora.

Ezekben leli magyarázatát a kézdivásárhelyi fiók-egylet Kézdi-Vásárhely városával szemben gyakorolt kétszeres jótékonyága. S mivel hálájuk meg nem melyek az országos vörös-kereszt-egylet óriási jótéteményét? Azzal, hogy az éventei 1 ft csekély tagsági díjat is vonakodnak megadni, sőt számtalanszor elhajtják az e végre küldött szolgát.

Nem akarom azonban ezen szomorú tényállást tovább is fejtegetni, a nélkül is eléggé fáj ez nekem, kinek évente meg kell ezzel küzdenem. Ismételtlen benső óhajom az, vajha ezen szavaim megint kiáltó szóként ne hangoznának el a pusztaiban, hanem meggyőzték volna a tájékozatlanokat, közönyösöket és hálátlanokat oly czélból, hogy ezen újabban megkezdődött 6 éves ciklusban mindenki a legnagyobb készséggel önként járulna 1 ft-jával a „Rudolf“-kórház fenntartására.

Kötelességemnek ismerem még azon szomorú

eshetőségre is fölhevnom mindnyájuk figyelmét, t. i., ha a tagok száma annyira lepadna, hogy a vörös-kereszt választmány fennállására a megkívántató háromszáz tag hiányznék, az itt azonnal feloszlanék s egyszersmind egyidejűleg megszűnne az országos vörös kereszt egyet a „Rudolf“-kórházat segélyezni. Lehetetlenségnek tartom, hogy ezen magyarázatom után e városon maradjon egyetlen egy egyén is, — ki azt teheti — ki ne sietne ezen csekély 1 ft tagsági díjat évente kész örömmel letenni a szeretet ama nagy oltárára, melyet az országos vörös kereszt egyet „Rudolf“-kórházunk javára emelt. Hogy ez úgy legyen, adja az ur Isten, ki megadta az erőt és akaratot harcolnunk a nemes czélért!

Ha sokáig sötét felhők borítják el a láthatárt, ha a jótévő napnak azokonki áttörése feleleveníti kedélyünket, ép oly kellemesen érintett minket a fentebbiekben ecsetelt és fejünk felett tornyosult sötét felhők közepette, melyek a kézdivásárhelyi fiók-egylet ezen újabbi 6 évi cziklusa alkalmával vállainkra nehezültek, midőn a bájos Vertán Katinka és ügybuzgó Balogh Vendel felkérésünkre a legnagyobb készséggel jártak el abban, hogy a régi tagokat bár részben megtartva, újakat szerezzenek. A bennük helyezett bizalmunkat, önfeláldozó fáradozásukat a legszebb siker koronázta, a miért fogadják a magam és a közgyűlés nevében leghálásabb köszönetünket, kísérve azon óhajjal: vajha az egek ura sok ily ügybuzgó harczost adna ifju egyetünknék, kik fölvirágzását előmozdítják, és ezzel a mai közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

T a n ü g y.

Mikép örködünk a kedély, cselekvés és képzelem felett?

(Irta és a kézdi tanítói kör 1890. december 13-án Kézdi-Vásárhelyt tartott gyűlésében felolvasta Magyary (közs. tanító.)

(Folytatás.)

A játékszerek előnyére vannak a cselekvési ösztön fejlesztésének; azonban legyen kizárva belőlük a mesterkéltetés és legyen tér nyitva bennük a kombinálásra. A mesterséges uton kísétáló fakatona nem bir annyi paedagogiai értékkel, mint azon néhány egyszerű kocka, melyből kerítést, templomot rak, szóval melyhez hozzá tehet, vagy a melyből elvenni valót talál a gyermek.

És tervszerűen játszik a gyermek akkor, ha játszva dolgozik is, mert a tervszerű játékról át van hidalva az ut a tervszerűségből folyó hasznos munkára; de hol találja meg népünk gyermeke erre az utmutatást másutt, mint csak a kisdóvodában, és hála Istennek, már nálunk a jövő évben népünkről is gondoskodik a törvény s nem bizza gyermekeit az eshetőségekkel szemben avatlatlan kezekre, mert a kisdóvodást kötelezővé teszi. Azonban tartsa szem előtt a szülő, hogy gyermeke minden cselekedete egy bizonyos megszokott rendszerben történjék; legtöbb esetben keveset vagy éppen semmi jelentőséget sem tulajdonitnak annak, hogy a gyermek azt, a mit magának nevez, kellő rendben tartsa, pl. könyvét, táskáját, ruháit, játékeit egy mindennapi rendszer szerint rendezze és gondozza, vagy apró, kisebb megbízásokat, teendőket, melyek az ő gondjára lettek bízva, pontosan elvégezze; pedig a pontosan végzett teendők a rendszeret és munkásság fűtenyezői, és ezen tényezők azok, melyek a játék és a komoly munka között átmenetet képeznek.

Vegyük most sorba. A tervszerű játék kizárja azon eshetőséget, hogy a munkára nem kell erőszakolni a nevelőnek gyermekét; a produkció maga után vonja a munka értékét, a munka értéke ösztönül szolgál a további munkára; ezt követi a munka megszokása, mely köteleltségérgzetté erősödik, s a köteleltség pontos teljesítése rendszeret, közbecsülésre vezet. Ezt vélem a tevékenységi ösztön irányának megjelölésében a helyes utnak, melyet ha gyermekeinknek megjelölünk, a társadalomnak nem kárára, de előmenetelére neveltük őket.

Igen röviden szóltam eddig a kedély és cselekvés irányítását ezéző néhány módozatról; hátra van még egy pár szó a képzelemről is.

A szülők és dajkák által akaratuk ellenére is igen gyakran oly képzelmekek tápláltnak, melyek határozott hangulatokká erősödvé, a felnőtt korban sem hagynak fenn az akaratnak felettük semmi erőt és gyakran igen sokat vonnak le az élet jelentőségéből.

Bőséges tárgyat nyújtanak erre a mesevilág rémséges alakjai, melyek hagyományszerűleg maradnak fenn családról családra, nemkülönben a babonás hipotézisek, melyek a jelen század szögyenére a nép ajkán forogva, bénítják a kedélyt. Nem a babonára vezethető-e vissza az, hogy a temető, azon hely, melyre szelid kegyelettel gondol minden egészséges kedély, megmagyarázhatlan félelmet és borzalmat kelt sok emberben, vagy este a templomba lépést esodálaira méltó részességnek tartják? Hol itt a hiba, hol a mulasztás? Kire hárulnak a felelősség, ha nem a családi nevelésre? Az iskola az orvos, mely a beteget gyógyítja. És vajjon oka e annak az orvos, ha a betegség annyira idült, hogy azon segíteni már késő? Ne sajnálja a szülő gyermekétől a csekély fáradságot s kísértse meg kicserélni a rémes törtérikat a gyermekirodalom szivnemesítő termékeivel, vagy ha azok drágák, ott van nemzetünk történelme, mely elég gazdag magasztos, nagy alakokban, kiket gyermeke elé állitva, megtanulja hazáját szeretni, s az elképzelt dicső alakok példájából csirája fakad az igaznak és nemesnek. Vannak ily alakok a nép viszonyai és nyelvére való tekintettel is leírva bőségesen, melyek eleget adnak arra, hogy egy sokszor megpróbált nemzet elpusztíthatlan életerevelsága vonzó bámulattal töltse el a gyermek lelkét.

(Folytatása következik.)

Különfelek.

— A népszámlálás Kézdi-Vásárhelyt befejezést nyert. Az eredmény elég szomorú, mert az összehesítés a megelőző népszámláláshoz képest hanyatlást mutat. A megelőző népszámlálás 5170 lakost tüntetett ki, míg a mostani csupán 4689-et mutat, tehát 481 eggyénnel kevesebb. E szomorú eredménynek oka, véleményünk szerint, legelső sorban a nagymérvű kivándorlásban keresendő. A Romániával fennálló vámháboru iparosainkat mélyen sújtotta s a kenyérkereset százanként kergette Romániába, hol a munkáskezet megbecsülik s jól megfizetik. A jelenlegi népszámlálás szerint 284 eggyén van kimutatva, kik csak ideiglenesen távoztak el a városról s visszatérésük bizonyos, e szerint az apadás 197 eggyéne redukálható s még ezt az összeget is leírhatjuk az „eltagadások“ rovására. A baj tehát voltaképen nem abban rejlik, hogy apadunk, hanem abban, hogy nem szaporodunk. Ehez a tárgyhoz később bővebben hozzászólunk.

— Tüzoltó-bál. A tüzoltó-bál derék rendezőbizottsága mindent megtesz arra, hogy közönségünknék egy kedélyes, jó estélyt szerezzen. A kik visszaemlékeznek a tavaszi és nyári mulatságaikra tanuskodhatnak arról, hogy az ígérletet, bármilyen gazdag program is volt, mindig beváltották. Ezuttal a helybeli zenekar vezetője Erdődi János ur egészen új tánczdarabokat fog bemutatni. A rendezőség más meglepetésekről gondoskodik. Reméljük, hogy e vidék és városa közönsége a megérdemelt pártfogásban részesíti az értünk küzdő bajnokok mulatságát. A rendezőség tudatja a t. közönséggel, hogy ha valaki meghívót nem kapott és erre igényt tarthat, meghívó nélkül is szívesen láttatik a mulatságba. Jelszó: „jó zene, egyszerűség, sok maszk és virágos jó kedv.“

— Orgonaszentelés. A kovásznai ev. ref. egyház f. hó 18-án tartja új orgonájának felszentelési ünnepélyét. Az egyházi szertartást társas-ebéd követi 80 kr részvételi-díj mellett a Butyka-féle vendéglobben. Este 8 órakor az új orgona költségeinek fedezésére táncmulatság a Butyka-féle vendéglobben.

— **Meghívó.** A kézdívárshelyi „Stephanie“ me-nedékház szegény munkaképtelen öregei javára 1891. január hó 24-én Kézdi-Vásárhelytől a tanács-ház dísztermében táncmulatsággal összekötött táncas-estélyt rendez. A 40 tagból álló rendező-bizottság élén dr. Bánffy Zsigmondné urnő és ajtoni Deák Arpad m. kir. honvéd főhadnagy ál-lanak. Műsorozat: 1. Énekel dr. Szacsavay Gyulá-né szül. Székely Katinka urbólgy. 2. Szaval Ver-tán Katinka k. a. 3. Czimbalom-solo Wértán István ur által. 4. Záró ének a kézdívárshelyi tanítói dalkör által. Műsor után táncz kiválóság virradtig. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-jegy ára szemé-lyenként 80 kr, család-jegy 2 frt. Jegyek előre válthatók K. Csizsár József és Fejér Lukács fiai üzletében.

— **Új vasut Háromszék-megyében.** A kereskedelem-ügyi miniszter Horn Dávid budapesti lakosnak, gyulafalva-kovácsnai iparvasutjának folytatása-ként, az építés alatt álló brassó-háromszéki helyi érdekű vasut Kovászna állomásig vezetendő helyi érdekű, keskeny nyomtávú vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **A „Kereskedő-ifjak társulata.”** vasárnap e hó 11-én tartotta meg rendes évi közgyűlését, mely-ről jövő számunkban fogunk bővebben megemlé-kezni.

— **Az orsz. vörös kereszt egylet** vasárnap délután Budapesten rendkívüli közgyűlést tartott Schlauch Eöörnéz elnökele alatt. Elnökké a nem rég el-hunyt Károlyi Gyula gróf helyébe Csekonics Endre gróf választott meg.

— **Pisztolylövések ujévben.** Ez a régi rossz szo-kás újra megkivánta áldozatait megyénkben. Ára-patakon lábszárbá löttek fojtással egy legényt, Nyénben az asztalból lakomázó publikumnak akart drasztikus mulatságot szerezni egy fiatal ember s lesütötte pisztolyát az asztal alá. A következő perczben fájdalmasan kiáltott fel a diszlövő, mert a nagy durranás kedvéért a csepű közé tömött kavicsdarabot bele lötte a szerencsétlen a saját lábába. Ideje volna razziat tartani a falusi pisztolyokra; ezt a bajt csak a közigazgatási hatósá-gok orvosolhatják.

A vádlottak padjáról.

Érdekes végtárgyalás folyt le a kézdívárshelyi kir. törvényszéknel január 10-én. Kovács Sámuel rablogyi-kossági büntető tárgyalták, mely an-nak idején oly nagy feltűnést keltett s melyről mi is értesítettük volt olvasóinkat. A tárgyalás lefo-lyásáról a következő részletes tudósítást adjuk:

Jelen voltak a bíróság részéről: Ponori Sándor elnök. Szancsali Antal és Máthé Albert bírák. Jegyző: Páll Venczel joggyakornok. Az ügyész-ség részéről: Solim Miklós kir. ügyész.

Elnök felszólítására Kovács Sámuel vádlott egészen nyugodt magatartással, a meghatottság vagy felindultság, illetve izgatottság minden jele nélkül adta elő vallomását:

„Múlt év október havában egy vasárnap Gyula-fálvára mentem, hol még előző időben is voltam, dolgozni. Svoboda János fogadott fel napszámra, kinél még dolgoztam volt előbb is. Hétfőn reggel munkához fogtunk és dolgoztunk délig, mialatt esett és havazott. Nagyon csuf idő volt. Délelőtt úgy mint déltől több munkás távozott haza a rossz idő miatt. A konyhóban léteünk alatt bejött oda Svoboda János s baragosan mondotta, hogy ha 200 frtjába kerül is, kerít embert, küldi feleségét Brassóba munkáért Mihálszki Sándorral, és a konyhóban létem alatt hallottam, hogy pénzt ad feleségének. En gondoltam, hogy sok pénzt ad, miután 200 frtöt emlegetett. Ebben a pillanatban eszembe jutott, hogy jó lesz nekem az a pénz, és elhatároztam, hogy Trössler Mária!t meglessem, midőn társával elindul, utánuk megyek, s az erdő-ben, hol nem fog látni senki, mind a kettőt agyon-ütöm s Trössler Mária!tól a pénzt elveszem. Ez délután 2 óra tájban leh-tett. Egy órai idő telhe-tett el, midőn Alexander előkerült és láttam, hogy az asszony felöltözve, utra készen áll. Svoboda, Mihálszki és az asszony kevés ideig beszélgettek; hogy mit, nem értettem, mert nemetül folyt a be-széd. A deszkából összerakott konyhából jól lehet-vén kilátni, folyton figyelemmel kísértém őket és láttam, hogy az asszony Alexanderrel elindul Ko-vászna felé. Nehogy gyanut keltsek, nem mentem azonnal utánuk, hanem körülbelül egy félóra mulva fejszemet kezembe, tarisznyámat hátamra véve, utánuk indultam. Társaimnak azt mondtam,

megyek haza Zabolára, s még Svobodával is talál-koztam, kinek színtén ezt mondtam. Ő még ma-rasztott is, de én azt mondtam: rossz idő van, nem lehet dolgozni. Nekem azonban a pénz és előbbi elhatározásom volt eszemben s én is indultam az asszony és társa után mindig azon szándékkal, hogy utólérem, mindkettőt megölöm és a pénzt elveszem. Gyors léptekkel siettem, egy óra telhe-tett el, míg utólértém őket s hozzájuk csatlakoz-tam szó nélkül. A vasuti őrháznál találkoztunk Kafka Mátyással, kivel az asszony és Mihálszki rövid ideig beszélgetvén, Kafka hozzánk csatla-kozott és mind a négyen elindultunk. Ezután már az jött eszembe, hogy mindhármukat megölöm; mind a két ember gyáva és öreg kinézésű lévén s a mellett semmi kézbelijök sem lévén, Kafkának hozzánk csatlakozása elhatározásomban éppen nem ingatott meg s tovább haladásunk közben folyton figyeltem egy alkalmas hely után, hol szándéko-mat valósítsam. Az őrháztól egy néhány puska-lövésnyire egy gyalogősvényhez értünk, mely Kovászna felé visz. Az asszony indítványozása után ezen ősvényre tértünk le. Elöl ment Kafka, utána az asszony, azután Mihálszki, és én hátul, közvetlen utánuk. Nemsokára ezen ősvényen talál-koztunk előbb két német emberrel, kevés idő mul-va szintén egy német munkás emberrel. Ezzel úgy mint az előbbiekkal keveset beszélgetett az asz-szony; azok a kommandó felé, mi az ősvényen tovább haladtunk a korábbi sorrendben. Ezen helytől még egy óra hosszat mehettünk, a midőn egy patakot értünk el, mely az eső miatt meg volt áradva. Egy fatörzsön egyenként lehetett csak átmenni. Egy kis puszta hely is volt itt. Ekkor már szürküldődni kezdett volt. Mert a patak meg volt áradva, gondoltam, hogy azon nem lehet könnyen keresztülmenni, s ha megtámadom őket, nem tudnak előre futni. Körülnéztem, valaki ide-gen nincs-e közelben. Ekkor azon elhatározással, hogy mindhármukat agyonütöm, a tarisznyámat a földre dobva, fejszemet két kézzel felhúvva, a a közvetlen előttem levő Mihálszkihoz ütöttem, ki esernyőjét feje felett tartván, szándékomat nem vette észre; de éppen az esernyő volt az oka, hogy nem fejt találtam, hol meg akartam ütni, hanem csak vállat. Ezzel szembe fordult, mire én újra felhúztam fejszemet, hogy őt agyonüssém; de ezt észrevette, a patak felé, azon keresztül futott, s őt többé nem láttam. A zajra megfordult Kafka és jött felém. Mihálszki már elfutott volt. En azon szándékkal, hogy őt is agyonütöm, két kézre fogva a fejszét, a feje felé ütöttem; ő azonban egy nála levő kosarat, mely az asszony volt, védelmére emelt, az az ütést felfogta; én újra felemeltem fejszemet, hogy hozzá üssek; ő azonban hátrált, ütése csak mellét érte, mire azon táj felé, mely-ről jöttünk, ő is elfutott. Többet őt sem láttam. Ekkor Trössler Mária felé fordultam, ki 3-4 lépésnyire a patak partján állott és nézte, mit esi-nalunk s ezt kiáltotta magyarul nekem: „Mit esi-nálsz, Samu? Hozzá érve, a fejszével 4-et vagy 3-at ütöttem fejére; ő azonban a kendővel bebur-kozt karjával mindenik ütést felfogta, megfordult és a patak felé kezdett futni. En utána; 10-12 lépésre, éppen midőn a patakhoz ért, utólértém, fejbe akartam ütni a fejszével, de hátba értem, mire ő arccozal a patakba esett. Ily helyzetben újra teljes erővel feje felé vágtam, de a fejsze fokával ekkor is csak hátát találtam. A vizes nyelű fejsze ekkor kisiklott kezemből és a vízbe esett, Trössler Mária pedig felugrott és a patakon át akart futni. En visszahúztam, a parton lenyomtam a földre, miközben dulakodtunk, de nem birt ve-lem. Rátérdelem és torkát megszorítottam, hogy megfojtsam. Öklömmel pedig több ízben, a hol értem, arczba ütöttem; ő folyton jajgatott. En láttam ekkor, hogy így megfojtani vagy agyon-verni nem tudom, mert folyton védte magát, tas-zított és rugdosott; felugrottam róla és fejszém után szaladtam, hogy azzal üsse magam. A fejsze 3-4 lépésre lehetett onnan. Eközben ő fel-ugrott és a bokrok között lefelé kezdett sza-ladni, de utólértém és két kézzel felemelt fej-szémmel teljes erőmből a feje felé ütöttem. Ezen ütés a nyakát érte és azonnal szó nélkül hasra esett. En ujból többször a fejére ütöttem. Hogy éppen hol értem, nem tudom, mert sötétedni kez-dett volt. Ekkor már nem tudott mozdulni az asszony, de még nyöszörgött. Ekkor a pénz el-vételéhez fogtam. Előbb kivettem a zsebében levő apró pénzt és egy bicskot, de akkor tovább nem kutattam, mert az jutott eszembe, hogy az elfutott emberek visszatérnek és meglátnak. Gon-doltam, tovább húzom s ott majd kikutatom; akkor megfogtam két kezénél fogva és befelé vonsoztam 200-300 lépésre, hol egy tisztás helyen megállva — mert ezen idő alatt még mindig nyöszörgött — fejszémmel kétszer fejé-hez ütöttem, hogy meghaljon. Ekkor lehajoltam, hogy megnézzem, éle. Egyet sohajtott és többé nem lélezett. Ujra tovább vonsoztam egy bok-rasabb helyre, hol ismét ütöttem egyet fejére. Ekkor láttam, hogy meg van halva. A pénz ke-reséséhez fogtam és ruhája alá nyulva, kebelé-ben találtam egy papirosomagot. Sötétben

éreztem, hogy abban papírpénz van; olvasatlan magamhoz vettem s még egyszer megfigyeltem, hogy meg van-e halva. Midőn erről meggyőződ-tem, visszamentem azon helyre, hol előbb őket megtámadtam; zsákomat és a földön fekvő pár cipőt magamhoz véve, haza indultam. Utközben a pár cipőt eldobtam, a pénzt pedig megoltas-va, apró pénz 3 frt 40 kr, a papírpénz pedig 25 frt volt. Hazaérve, senkinek sem szóltam, a pénzt elrejtettem és lefeküdtem. Másnap sem szóltam senkinek. Este a csendörök elfogtak.

Vádlott ezen elbeszélése alatt és után is min-dig nyugodt és változatlan maradt.

Elnök: Svoboda János azt állítja, hogy ne-jénél 137 frt volt papírpénzben. A szemle alkalmá-val megtaláltattott nála 49 frt. On azt állítja, hogy csak 25 frtot vett el az apró pénzen kívül. Hol lehet a hiányzó pénz?

Vádlott: Nem tudom, mennyi pénz volt az asszony nál. En csak 25 frtot vettem el tőle az apró pénzen kívül. Ha tudtam volna, hogy még maradt nála, azt is elvettem volna, mert a pénzért öltem meg.

Elnök: Előjön, hogy őnt kérte az asszony, hogy ne ölje meg, és pénzt ígért. Hol történt ez?

Vádlott: A pataknál, midőn fojtogattam; mondta, hogy: „Samu, ne öl meg, adom 2 frt, 5 frt, 10 frt”, de én nem figyeltem reá.

Elnök: Nem indította meg őnt az asszony könyörgése?

Vádlott: Nem, mert el voltam határozva, hogy megölöm őt s a többieket is s a pénzt elve-szem.

Elnök: Midőn látta ön, hogy a más két em-ber elfutott, nem jutott eszébe, hogy azok mindent el fognak mondani?

Vádlott: Őket is meg akartam ugyan ölni, hogy senki tanu ne legyen; midőn elfutottak, egy darabig az volt eszemben, hogy ha az asszonyt agyonütöm és a pénzt elveszem, azokat megkere-sem és megölöm; de midőn elindultam a pénz el-vétele után, az jutott eszembe, hogy azok az em-berek úgy sem ismernek, azt sem tudják, hova való vagyok s így nem tanuskodhatnak ellenem, s ezért nem mentem őket keresni.

Elnök: Ön azt mondja, hogy a más két em-bert is meg akarta ölni. Akart azoknál is pénzt keresni?

Vádlott: Azoknál nem. Nem is tudtam, van-e pénzü. Csak azért akartam megölni, hogy tet-temnek tanui ne legyenek.

Elnök: Taplált-e valami haragot előzőleg Trössler Mária irányában?

Vádlott: Ellene semmi haraggal nem volt-am. Haragudtam és el voltam keseredve azért, mert rossz idő volt és nem tudtunk dolgozni. En a pénz miatt öltem meg őt.

Elnök: Azzal, hogy ön megszerzi azon pénzt, minő hasznot vagy állapotot gondolt elérni?

Vádlott: Mert Svobodát 200 frtról hallottam beszélni, gondaltam, hogy ennyi van is az asszony-nál. Gondoltam, hogy jól élek abból a pénzből s többet költöhetek.

Elnök: Nem gondolt ön arra, hogy mi fog történni, ha megdöködik a dolog?

Vádlott: En arra nem gondoltam, engem csak a pénz ösztönzött, addig ért az eszem.

Előmutattatik vádlottnak a bűnjelként lefoglalt fejsze, melyet magának ismer.

Elnök: Mit gondol, hányat üthetett a fejszé-vel Trössler Mária-ra?

Vádlott: Ütöttem vagy tizig valót.

Elnök: Hogy történhetett, hogy ily nagy fejszével oly sok ütést kellett mérjen, a míg az meghalt?

Vádlott: Nem volt erőm erősen sujtani. Azon kívül egy részét az ütéseknél karjával, melyen nagy ruha volt, felfogta, és mert sötét volt, nem is értem mindig a fejét.

Elnök: Meg volt-e ön teljes bizonyossággal győződve arról akkor, midőn az asszonyt ott hagyta, hogy az már meg volt halva?

Vádlott: Egészen bizonyosan tudom, hogy már meg volt halva, mert megfigyeltem.

Kir. ügyész: Mondja meg ön, mennyi ideig foglalkozott azon gondolattal, hogy meg fogja azokat ölni és a pénzt el fogja venni?

Vádlott: Azon időtől kezdve, a mint meg-hallottam, hogy Trössler Mária pénzzel fog el-menni, egészen addig, míg a patakhoz értünk — ezen idő alatt is többször figyeltem az alka-lomra — gondolom, lehetett 2 órai időköz.

Közvádló: Annál hosszabb idő kellett hogy legyen, mert a mint ön elbeszélte, d. u. 2-3 óra között hallott pénzt emlegetni; a tett elkövetése-kor már szürküldött.

Vádlott: Lehetett több idő is, de tájékozni nem tudom magamát erre nézve.

Közvádló: Gondolkozott-e arról, hogy mi-ként fogja véghez vinni a tettet?

Vádlott: Igen; úgy gondoltam, hogy meg-ölöm Mihálszkit s az asszonyt, s midőn pedig Kafka is hozzánk csatlakozott, elhatároztam, hogy megölöm őt is.

Elnök: Melyik embertől félt inkább a kettő közül?

Vádlott: Mihálszkitól, ki hátul közvetlen előttem volt, ő erősebbnek látszott; de egyiktől sem félttem nagyon.

Közvádló: Azon hosszú ut és idő alatt nem támadt fel önben a lelkiismeret, hogy jó volna abban hagyni a szándékkal?

Vádlott: Nem jutott ilyen egyszer sem eszembe, mindig csak az, hogy megölöm őket s a pénzt elveszem.

Elnök: Mihálszki Sándor azt állítja, hogy a konyhától való eltávozásuk után azonnal hozzájuk csatlakozott. Mit felel erre?

Vádlott: Nem igaz, mert hogy gyanut ne ébreztsek, csak később indultam utánuk és úgy értem be őket; hiszen eltávozásuk után még Svobodával találkoztam, a ki még marasztalt is engem.

Elnök: Kafka Mátyás azt állítja, hogy önnel dulakodott is. Hogy történt az?

Vádlott: Ugy gondolom én is, hogy eleinte megfogta volt a fejét kezemben. Midőn látta, hogy azt újból reá emelem, elszaladt.

Elnök: Orvosilag ön is megvizsgáltatván, egyik ujján sérülés találtatott. Mi okozta azt?

Vádlott: Midőn fojtogattam az asszonyt és kezemmel többször arcba és szája ütöttem, akkor vagy megharapta ujjamat, vagy én belevágtam fogába, de ezt tisztán nem tudom.

Elnök: A tett elkövetése után érzett-e megbánást a felett?

Vádlott: Még akkor megbántam, midőn vége volt, de késő volt már.

Közvádló: Önnek volt már 6 forintja előbb; ez egy oly szegény embernél sok pénz. Mi szükség volt még többre is?

Vádlott: A pénz volt az oka, hogy elkövettem ezt a tettet. Az csábított el, arra vágytam.

Védő: Az jön elő, hogy Trössler Mária félszeg is volt egyik karjára. Nem birta volna elvenni a nélkül a pénzt, hogy megölje?

Vádlott: Nem birtam volna vele, de azt gondoltam, hogy akkor mindent megtudnak, míg ha megölöm, senki sem fog semmit megtudni, az elfutott emberek pedig nem ismernek, ha már nem tudtam azokat megölni, a mint elhatároztam volt.

Ezek után vádlott több és ismételtelen feltett kérdésekre az elől felhozott és a vizsgálat rendjén is tett vallomásaival teljesen megegyezőleg felel.

Erre behívtattak a tanúk: Kafka Mátyás, Svoboda János és Mihálszki Sándor. Ez utóbbi lengyel anyanyelvű lévén, vallomását Lipczi Félix, ezen alkalomra beidézett tolmács magyarázta meg. Tanuk mindnyájan egyezőleg és vádlott ellen terhelőleg vallottak.

Közvádló és védő meghallgatása után a kir. törvényszék tanácskozára vonult vissza, mely után elnök a következő ítéletet hirdette ki:

»Zabolai Kovács Sámuel a Trössler Mária veszélyére elkövetett, a btk. 278. §-ában körülírt és büntetendő gyilkosság, továbbá a btk. 344. §-ában körülírt rablás, úgy a Kafka Mátyás és Mihálszki Sándor veszélyére elkövetni szándékolt gyilkosságnak a btk. 65. §-a szerinti kísérlete büntetében bűnös, és ezért a btk. 96. és 20. §§-ra való tekintettel, a btk. 278. §-a alapján, a btk. 21. §-ában írt módon végrehajtandó kötélt általi halálra, a btk. 289. §-a alapján esetleg 10 évi hivatalvesztésre ítélték. Köteles Svoboda Jánosnak 50 forintot 15 nap alatt végrehajtandó kötélt mellett megfizetni, káros nem igazolt további követelésével a törvényre utasítja. Köteles 46 ft 28 kr eljárási költséget megfizetni, úgy az eddig felmerült és felmerülendő tartási költségeket hordozni.«

Ezen ítélet kihirdetése alatt és után vádlott magatartása mindig nyugodt és változatlan volt. Az ítélet ellen védő és vádlott felebbezést jelentettek be. Közvádló és káros megnyugodott.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
Ifj. Dobay János.

Sz. 399—1890.

Pályázati hirdetmény.

Sepsi-Szentgyörgy r. t. városnál a főjegyzői állás lemondás következtében megüresedvén, ezen a város képviselőtestülete által élet-hossziglan választandó évi 700 forint fizetéssel járadalmazott állásra az 1886. évi XXII. t.-cz. 82. §-a rendelkezéséhez képest pályázatot hirdetnek.

Felhívának mindazok, a kik a jelzett állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerűen be-lyegzett s az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban meg-kívánt képesítettséget előtűntető okmányok-kal felszerelt folyamodványukat **folyó évi**

január hó 24-ig bezárólag alattírtához, mint a tisztújító szék elnökéhez, nyújtsák be.
Sepsi-Szentgyörgyön, 1891. jan. hó 10-én.

Br. Apor Gábor,
alispán.

PÁLYÁZAT.

A kézdívárhelyi közs. elemi leányiskolá-nál megüresedett rendes, esetleg segédtanító-női állásra pályázat nyitattik. Előbbivel 400 ft fizetés és 100 ft lakbér, utóbbival 300 ft fizetés és 100 ft lakbér van összekötve. Pályázati határidő: **1891. január 28.** A kellően felszerelt folyamodványok alattírt iskolaszéki elnökhöz küldendők.

Kézdí Várhelyen, 1891. jan. 11.

Kovács István,
isk.-széki elnök.

Sz. 70. közig.

1890.

Hirdetmény.

Háromszékvármegye méltóságos főispánjá-nak 28. sz. a. leadott mélyen tisztelt rendelete alapján közhírré teszem, hogy a Sepsi-Szent-Györgyön még ez év folyamán megnyitandó fi-árva- és szeretetházba felvétetnek három-székvármegyei illetőségű 6—12 éves, törvényes ágyból született árva fiúk; törvénytelen ágy-ból született fiúk felvételéről a felügyelő vá-lasztmány intézkedik; ismeretlen származásu 6—12 éves fiúk is felvétetnek. A mennyiben megyebeli árvák nem tölténék be időnként az intézetet; oly 6—12 éves fiúk, kik szülőkkel,

esetleg vagyonnal is bírnak ugyan, de csa-ládi gondos nevelésben nem részesülnek.

Felhívom tehát e város lakosait, hogy kik ilyen gyermekeket a szeretetházba ohajtának adni, — azok, kik vagyonnal bírnak, a gyer-mek vagyónának pontos kimutatásával — nálam január hó 28-ig jelentkezzenek.

Kézdí-Várhelyt, 1891. január 13.

Bartók Károly,
polgármester.

Társ kerestetik

egy nagy vidékkel bíró, igen élénk forgalmu székely városban levő vegyes kereskedéshez. Az üzlet-helyiség minden tekintetben a mostani kornak megfelelőleg van berendezve a piactér legélénkebb pontján. Befektetésül kívántatik 4000 ft. Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A tisztelt szeszgyáros uraknak kedvező alkalmi vétel kínálkozik, a mennyiben a Gr. Mikes-féle ura-dalomban Zabolán 10 darab hizott ökor eladó. Bővebbet az uradalmi igazgatóságnál Zabolán.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: **Brankovics György.** Főmunkatárs: **Váradí Antal.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ című divat melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:

Égész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával. A magyar szépiro-dalomnak e határozatos tenyezője, a magyar művelt családoknak e szellemi kincse, ujevi első számában Joka Mornak „Kétszer kettő negy“ című regényet, Benitzky-Bajza Lenkének „Hasonló hasonlóval“ című elbe szízeset, Lunka Gusztávnak „A bolosó titka“ című regényet, báró Horváth Miklósnak „A csel“ című elbe szízeset, Tábori Robertnek „Sylvia“ című regényet, Rudnyánszky Gyulának, Dalmady Győzőnek költemé-nyeit, Brankovics Györgynek „Az ajándékozás művésze“ s Váradí Antalnak „A társadalom és a színház“ a című érdekes cikkeket kezd közleni. A „Képes Családi Lapok“ at a fent nevezett jeles írókon kívül még a következő neves írók is irónok támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban

Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komócsy Lajos, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inczédy László, Palágyi Lajos, Erodí Dániel, Dengi János, Töl-gyesi Mihály, Vértssy Gyula, Mery Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Osorba Palotay Ákos, Szandai Zénó stb. Benitzky Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kniffay-Benitzky Irma, Harmati Lujza, Hevessync-Sikor Margit, V. Gaál Károlina, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb., stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legélénkebb, legválto-zatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők mű-veit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című s havonként kétszer megjelenő divat melléklete a legújabb divat-képeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyoknak valóságos szellemi titka, a mennyiben a nevelés, az egész-ség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná.

Regénymelléklete negy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit. A „Képes Családi Lapok“nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám- és ponttalányokkal és szórjérvényekkel, melyeknek megtejtői értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok“ gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépi-rodalmi képes hetilap: épen azért bizton számítunk minden honfű és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a ki-adóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legelőszérűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajczár csoma-golási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elisme-résül egy díszes emléklövet vagy egy — kiadásában megjelent — regényt küld.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereske-désben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi La-pok“ kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Várhelyt.